

" Verwondering (sonnet)"

De prachtige vlinders in mijn tuin
zijn continue, gaan steeds maar door
De vlinders fladderen tot in de kruin
van de Buddleja, geen bloem gaat te loor.

Zich lavend aan verkwikkende nectar,
dat kostbaars in elk bloemenhart.
Zo sierlijk en geen darteling te bar
vliegen zij fier voor hun deel en part.

Begeerlijk om zo vrij te mogen zijn,
vertoeven tussen verlangende geuren,
nu geen zorgen meer om het mijn en dijn.

Blijgeestig aanschouw ik de mooiste kleuren
tegen de blauwe lucht en groots is mijn
verwondering voor dit vlindergebeuren.